

[Ib Larsen.]

nævne en kommission, som ikke har været indkaldt i 4 år, og jeg tror, formanden var bedst tjent med ikke at blive nævnt her.

Udvalgsarbejdet, som vi skal i gang med nu, bør gå på en saglig drøftelse af ratifikationsbestemmelserne og ikke en stirren sig blind på økonomien i projekterne, som ingen efter min mening alligevel kan bedømme i dag. En fremtidsforsker sagde for nylig, at utraditionelle ideer i samfundsudviklingen ikke burde være et begrænsende bånd for politikere, og at i en foranderlig verden kræver et demokrati for at fungere politikere, der har såvel visioner som evne til at omsætte fantasi til virkelighed. Jeg er meget enig med denne forsker i hans bedømmelse.

Jeg vil ved denne lejlighed ikke gentage, hvad jeg sagde sidst, men bringe noget, der efter min mening er nyt. Den 3. oktober i år holdt SAS' administrerende direktør, nordmanden Knut Hagrup, et foredrag på den norske handelshøjskole. Foredraget hed „SAS og den internationale luftfart“. I sit foredrag, der ikke på nogen måde skal opfattes som en politisering omkring de projekter, vi behandler i dag, udtaler direktøren sig om SAS' fremtid og især om mulighederne for rettigheder for landinger og overflyvninger i de lande, SAS nødvendigvis må have luftfartssamarbejde med. Det drejer sig om Nordamerika, Europa og Sovjetunionen, altså store lande hovedsagelig med mange millioner indbyggere. Skandinavien har 17 mill. indbyggere. Det er derfor en forudsætning i fremtiden, at SAS i Skandinavien kan tilbyde samme rettigheder og muligheder, som er en forudsætning for, at rutetrafikken til og fra Skandinavien er så tilpas stor, at andre landes luftfartsselskaber er interesserede i at beflyve Skandinavien. Er de ikke det, dør SAS. SAS er indtil dato det eneste skandinaviske foretagende, der er lykkedes, og det beskæftiger i dag 15.000 mennesker.

Lufthavnen på Saltholm er derfor efter min overbevisning stadig væk på sin plads og en nødvendig forudsætning for SAS. Dens placering mellem Sverige og Danmark med et opland i København og på Sjælland med dets industri og handel og ligeledes i Sverige fra Göteborg til syd for Malmö gør, at den kan blive et luftfartscentrum, andre luftfartsselskaber ønsker at beflyve.

Jeg kan i øvrigt støtte alle de øvrige projekter, som er omtalt i aftalerne.

Til sidst vil jeg gerne sige til dem, der er kommet med forslag om forskellige alternative løsninger og muligheder for placering andre steder, at vel skal sagerne da undersøges, og det er de efter min mening også blevet, men der er et gammelt ordsprog, der siger: den, der ustandselig vil overveje alle muligheder, inden han tager et skridt, kommer til at tilbringe sit liv på ét ben. Jeg håber, modstanderne kommer ned på begge inden næste afstemning.

Iversen (CD):

Ja, nu må jeg se, om jeg kan holde begge ben på jorden.

Det er sikkert blevet bemærket af mange, at personligheder, der må anses for kompetente på det økonomiske område, i den seneste tid har fremsat ret markante udtalelser om de økonomiske aspekter, der er konsekvenserne af de aftaler, der i dag er til behandling. Jeg går ud fra, at regeringen og venstre anser den nuværende finansminister for kompetent.

Ratificerer man aftalerne, er den danske stat bundet til investering af en, man kan vist godt sige ukendt størrelsesorden. Men heri ligger så sandelig en voldsom risiko, en risiko, der kan afføde den største betænkelighed. Betænkeligheden gælder for mit vedkommende først og fremmest Saltholmprojektet. De driftsberegninger, der foreligger, sandsynliggør ikke, at dette bliver et foretagende, der kan give overskud, endsiges hvile i sig selv, tværtimod. Selv med lineær afskrivning over 25 år eller 4 pct. p. a., om man vil, synes jeg nok det ser yderst betænkeligt ud.

På negativsiden bør det endvidere tages i betragtning, at anvender man rentes rente metoden som beregning, åbner der sig nogle lidt uhyggelige perspektiver med det renteniveau, vi har i øjeblikket; det er voldsomme gældsforpligtelser, man påtager sig, og det er altså staten og dermed befolkningen, der har risikoen.

Endelig står der i den forbindelse det tilbage, at det er til et mere eller mindre prestigebetonet projekt, at en sådan tilgængelig likviditet skal anvendes. Der er andre ting, der trænger sig på, og vor kreditværdighed skulle nødig forringes i den grad, at vi ikke